[Wilhjelm.]
og beregningerne kan anvendes med korrektioner, og sådan mener jeg det forholder sig med det økonomiske råds beregninger over arbejdsløshedsforventningerne i denne nye rapport.

Når korrektioner er nødvendige, er det, fordi rådets forudsætninger på helt væsentlige punkter er alt for optimistiske. For blot at nævne nogle: man regner med stort set stabile råvarepriser. Olien forudsættes kun at stige med 10 pct. nu til januar, for derefter at ligge fast frem til 1980. Det turde være – ja, fuldstændig vanvittigt. Man forudsætter, at priserne herhjemme i 1978–79 og i 1979–80 kun vil stige med 2½ pct. pr. år inklusive inflation og afgifter. Det er simpelt hen til at dø af grin over. Man forudsætter, at det, man kalder de gunstige konjunkturer i Sverige, vil fortsætte, til trods for at udviklingen i Sverige har vendt, og til trods for at rådet selv argumenterer for, at den økonomiske udvikling i Sverige blot er faseforskudt i forhold til, hvad man har set i andre lande.

Man forudsætter, at der ikke bliver tale om mere end 2 dyrtidsportioner i det kommende år, altså ingen ATP-portioner næste år, til trods for at inflationsniveauet allerede nu er over 10 pct. på årsbasis, og at vi står lige over for olieprisstigninger, to dyrtidsportioner til marts, ophævelse af den omkostningsdæmpende ydelse, der svarer til én yderligere dyrtidsportion, det traditionelle prishop, der altid kommer efter de såkaldte prisstop, takstforhøjelser og forskellige andre ting. Endnu mere væsentligt: man forudsætter i sine beregninger, at realforbruget vil stige med 1 pct. næste år, til trods for at arbejdsløsheden efter rådets egne opgivelser vil blive øget, og at reallønnen for de endnu beskæftigede må forventes at falde med 2–4 pct.

Endelig som det vigtigste: man forudsætter, at forbruget i hele OECD-området fortsat vil stige med 4 pct. årligt som i 1976. Og det gør man, til trods for at OECD selv har korrigeret dette 1976-skøn nedad, så at det nu er nede svarende til højst 3 pct. på årsbasis med faldende tendens. Rådets forudsætning svarer i øvrigt til, at der skulle forekomme stigninger i de faste investeringer på ikke mindre end 10 pct., medens virkeligheden efter rådets egne opgivelser ligger meget nær det halve på dette område. Det skal retfærdigvis tilføjes, at rådet selv gør opmærksom på, at dets forudsætninger er optimistiske, nogle steder skriver man endda »særdeles optimistiske«, og at man om den sidste og vigtigste af forudsætningerne, nemlig den om de 4 pct.s forbrugsstigning i hele OECD-området, selv siger, at en lavere vækst er en nok så sandsynlig udvikling.

Det skal altså understreges, at rådets forudsigelser om 145.000 arbejdsløse bygger på forudsætninger, som ikke længere er til stede. På alle de her nævnte punkter vil de nu kendte og mere realistiske forudsætninger føre til en endnu værre beskæftigelsessituation i det kommende år. Det er på denne baggrund, jeg tidligere nævnte, at de foreliggende rapporter og facts gør det mere sandsynligt, at arbejdsløsheden kommer op på omkring 200.000, stadig beregnet som et årsgennemsnit.

Jeg skal forsøge kort at illustrere, hvordan vi når frem til dette resultat. Det er forholdsvis enkelt, da det kun omfatter to korrektioner, nemlig på de to vigtigste af de førnævnte forudsætninger i rådets rapport, nemlig forudsætningen om 4 pct. økonomisk vækst i OECD-området og forudsætningen om 1 pct. realstigning i det private forbrug herhjemme næste år.

Hvad det første angår, væksten i OECD-området, så er man, som allerede nævnt, nu nede på 3 pct. og med faldende tendens. OECD som helhed venter, at de faste investeringer kun vil blive cirka halvdelen af, hvad rådet forudsætter, og det svarer altså til, at væksten kun ville blive omkring 2 pct. årligt. Rådet har selv beregnet, hvad en sådan lavere vækst, som rådet kalder en nok så sandsynlig udvikling, vil betyde for beskæftigelsen herhjemme. Det står i kapitel 3, side 27. Antager vi, at de 2 pct. vil være mere realistiske end de 4 pct. for væksten i OECD-området, så vil det efter rådets egne opgivelser føre til en yderligere arbejdsløshed herhjemme på 35.000–40.000 helårsarbejdere. Alene med denne ene korrektion, som rådet sådan set selv lægger op til, er man godt oppe over de 180.000 på årsbasis.

Det andet punkt var forbruget på hjemmemarkedet, som rådet har forudsat ville stige 1 pct. i realforbrug. Samtidig går man ud fra, at augustforligets indkomstramme vil blive respekteret. Det vil jo sige lønstigninger – hvis man skulle tro, at rammen blev respekteret – på højst 6 pct. inklusive dyrtidsreguleringen. Prisstigningstakten er som nævnt allerede nu på over 10 pct., og hvis den holder sig dér – og det er svært at se, hvordan den skulle blive mindre i det kommende år, når året begynder med et sammenfald af olieprisstigninger, 2 dyr-